

Poruchami příjmu potravy (mentální anorexie, mentální bulimie a záchvatovité přejídání) v drtivé většině trpí dívky a ženy. Onemocnění se však dotýká také mužů, kteří žijí v blízkosti nemocné ženy či dívky, ať už v roli otce, partnera, bratra či jiné blízké osoby. Nemoc zasahuje do vztahů, proměňuje rozložení sil v rodině či v partnerském soužití, vystavuje muže situaci, se kterou se zpravidla ještě nesetkali a nemají tedy ke zvládnutí potřebné coping mechanismy. Blízcí nemocných dívek a žen sice nejsou označeni jako nemocní, nejsou nositeli symptomu poruchy příjmu potravy, přesto hrají v celém systému vzniku a udržování nemoci velmi důležitou roli.

Ráda bych se ve své práci věnovala potřebám mužů v roli otců a partnerů nemocných dcer a partnerek poruchou příjmu potravy. Cílem této práce je teoreticky vymezit a popsat situaci, do které se muž dostává, s čím se musí během nemoci své dcery či partnerky vyrovnat, jak on sám vstupuje do systému nemoci, jaký vliv na nemoc partnerky či dcery má, jaké potřeby u něj vystupují do popředí. Dalším cílem je také zpracovat praktickou brožuru pro tuto cílovou skupinu, jež by měla pomoci právě těm, od kterých se většinou očekává pochopení, podpora a pomoc.

V české odborné literatuře je dnes v téměř každé knize věnované poruchám příjmu potravy vyhrazena také jedna kapitola, která se zabývá blízkými lidmi nemocných poruchou příjmu potravy, nejčastěji rodiči nemocných dívek. Z mého pohledu jde ale vždy spíše o určitá doporučení, jak se chovat, čeho se vyvarovat, případně kam se obrátit o pomoc. Nezbývá však mnoho prostoru pro potřeby, emoce a nejistoty, které se mohou u lidí žijících dlouhodobě v blízkosti člověka s poruchou příjmu potravy objevit.